

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	8. marts 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2001 {{SPA}} dagsordenspunkt rådsmøde (landbrugsministre) den 19.-20. marts 2001 {{SPA}} vedlægges Fødevareministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Folketingets Europaudvalg

2. afdeling, 1. kontor

Den 8. marts 2001

LFM 0490

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (landbrug) den 19. {{SPA}} 20. marts 2001

-
1. BSE
- Situationsrapport.
KOM dok. foreligger ikke.
Drøftelse.

Side 3

2. Forslag til Rådets forordninger

- om ændring af forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød og

- om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder.

KOM (2001) 87 endelig.

- *Drøftelse og evt. vedtagelse.*

Side 6

3. Forslag til Rådets forordning om sjette tilpasning af den støtteordning for bomuld, der er indført ved protokol nr. 4 knyttet til akter vedrørende Grækenlands tiltrædelse og forslag til Rådets forordning om støtte til bomuldsproduktion.

KOM (1999) 492 endelig.

Vedtagelse.

Side 14

4. (Evt.) EU{{PU2}}s hygiejneregler

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarerhygiejne

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nærmere bestemmelser for tilrettelæggelsen af den officielle kontrol af animalske produkter til konsum

- Forslag til Rådets forordning om dyresundhedsbestemmelser for produktion, afsætning og import af animalske produkter til konsum

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af direktiv 89/662/EØF og 91/67/EØF

KOM (2000) 438 endelig.

Drøftelse.

Side 17

5. (Evt.)

- Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om velfærd for svin i intensive opdrætssystemer, navnlig velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok og

- Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin

KOM (2001) 20 endelig.

- Forslag til Kommissionens direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

KOM dok. foreligger ikke.

- *Drøftelse.*

Side 30

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG) 19. {{SPA}} 20. MARTS 2001

- **BSE**

Situationsrapport.

KOM dok. foreligger ikke.

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 1. februar 2001. Ændringer er markeret i margin.

Baggrund

Rådet forventes at gøre status over de trufne BSE foranstaltninger, herunder evt. de nationale foranstaltninger.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

Rådet forventes at foretage opfølgning af konklusionerne fra rådsmødet (landbrug) den 29. januar 2001, som indeholder retningslinier for den løbende opfølgning. Konklusionerne omfatter fremadrettede beslutninger vedrørende nye tiltag til imødekommelse af forbrugernes behov for sikkerhed ved oksekød, Kommissionens overvågning af landenes gennemførelse af BSE foranstaltninger, nationale støtteordninger og Kommissionens overvågning af udviklingen på oksekødsmarkedet og forslag til markedsforanstaltninger.

Vedrørende veterinære foranstaltninger vil Kommissionen skulle sikre, at landene gennemfører BSE foranstaltningerne, og landene vil skulle rapportere månedligt til Kommissionen herom.

Rådet har bekræftet sin støtte til fastholdelsen af en alder på 30 måneder for den hurtige BSE-test, idet Kommissionen dog har til hensigt om nødvendigt at stille forslag om at revidere aldersgrænsen på grundlag af resultaterne af testprogrammerne og nye videnskabelige vurderinger.

Herudover har Rådet understreget behovet for løbende at vurdere det nuværende midlertidige forbud mod kød- og benmel for at åbne mulighed for en samlet vurdering af situationen inden udgangen af juni.

For så vidt angår de nationale foranstaltninger, fremgår det af konklusionerne fra rådsmødet (landbrug) den 29. januar 2001, at Kommissionen erindrer medlemslandene om, at de i henhold til Traktatens artikel 88, stk. 3, og Rådsforordning (EF) nr. 659/1999 er forpligtet til at underrette Kommissionen om alle nye statsstøtteordninger og alle nye former for individuel statsstøtte til Kommissionen, inden de iværksættes. Rådet opfordrer derfor medlemslandene til at indberette national støtte til finansiering af BSE-foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten, således at Kommissionen kan forelægge en beretning på næste samling i Rådet (landbrug) med henblik på at sikre et velfungerende indre marked. Det bemærkes, at Kommissionen fremlagde en sådan oversigt på rådsmødet den 26. februar 2001 og efterfølgende vil foretage en konkret vurdering af de oplyste støtteordninger sag for sag.

Rådet noterer sig, at Kommissionen har anmodet medlemsstaterne om effektivt at iværksætte ordningen med opkøb med henblik på destruktion i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2777/2000. Kommissionen vil tage ordningen op til nærmere overvejelse.

Endelig ser Rådet med tilfredshed på, at Kommissionen har til hensigt inden for rammerne af de finansielle overslag fra Berlin og inden næste rådsmøde (landbrug) at fremlægge en pakke af foranstaltninger, der tager sigte på at løse balanceproblemerne på EU-markedet for oksekød på såvel kort som lang sigt og på at sikre kvaliteten. Rådet vil behandle disse foranstaltninger som et hastespørgsmål. Kommissionen har efterfølgende fremlagt en række forslag, jf. pkt. 2.

De tidligere vedtagne BSE foranstaltninger er følgende:

BSE risikomateriale:

- Fjernelse af BSE risikomateriale, i kraft fra 1. oktober 2000. Danmark har iværksat dette 1. marts 2000.
- Listen over BSE risikomateriale udvides med tarmen hos alt kvæg, i kraft 1. januar 2001.
- Anvendelsen af rygmarvsstøder forbydes, i kraft 1. januar 2001.
- Forbud mod maskinsepareret kød fra rygsøjle og hoved, i kraft 1. oktober 2000. Danmark har iværksat 1. marts 2000. Fra 1. april 2001 totalt forbud mod maskinseparering af kød fra kvæg.
- Listen over BSE risikomateriale udvides med rygsøjlen hos kvæg over 12 måneder. I kraft 1. april 2001.
- Import af oksekød fra tredjelande skal opfylde kravet om fjernelse af BSE risikomateriale, med mindre landet er BSE frit, i kraft 1. april 2001.

BSE overvågningsprogram:

- Iværksættelse af nationale BSE overvågningsprogrammer for grupper af risikodyr over 24 mdr., i kraft 1. januar 2001. Danmark har iværksat 1. oktober 2000.
- Ændring af overvågningsprogrammet til test af risikogruppe dyr over 30 måneder, omfattende alle nødslagtede og stikprøver af selvdøde, i kraft 1. januar 2001. Test af alle slagtedyrl over 30 måneder, i kraft 1. juli 2001.
- Test af alle selvdøde dyr i etårig periode, i kraft 1. juli 2001

Øvrige foranstaltninger af hensyn til forbrugerne i EU:

- Forbud i seks måneder mod anvendelse af kød- og benmel (undt. fiskemel) i foderet til fødevareproducerede dyr, i kraft 1. januar 2001.
- BSE test af slagtekvæg over 30 måneder før markedsføring, i kraft 1. januar 2001.

Danmark har sat testprogrammet i værk pr. 1. januar 2001 og er af Kommissionen blevet fritaget for de alternative ordninger med opkøb til destruktion.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om statusredegørelsen.

Gældende dansk ret

Følgende regler er udstedt i medfør af Fællesskabets seneste beslutninger om bekæmpelse og overvågning af BSE: Bekendtgørelse nr. 1382/2000 til 1390/2000.

Konsekvenser

Dersom Kommissionen modtager oplysninger fra medlemslandene, som giver grundlag for frygt for, at de trufne foranstaltninger ikke fungerer efter hensigten eller ikke er tilstrækkelige, forventes det, at Kommissionen vil lægge op til justeringer og stramninger af BSE foranstaltningerne.

Statusopfølgningen berører ikke beskyttelsesniveauet i Danmark.

Høring

§ 2 udvalget (landbrug) har indtil videre ikke haft bemærkninger til sagen. Udvalget er på ny blevet hørt den 7. marts 2001. Udvalget har i den forbindelse understreget, at erhvervet ønsker ligestilling i forhold til vilkårene i de øvrige medlemslande.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 1. december 2000, den 26. januar 2001 samt den 23. februar 2001, jf. aktuelt notat af 30. november 2000, 18. januar 2001, 1. februar 2001 samt supplerende aktuelt notat af 19. februar 2001. Orienterende notat om udfaldet af mødet i Forvaltningskomitéen for Oksekød den 12. december 2000 er fremsendt den 15. december 2000. Orienterende notat om udfaldet af mødet i Den Stående Veterinærkomité den 7. februar 2001 er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 14. februar 2001.

- **Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød og forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder.**

KOM (2001) 87 endelig.

Genoptryk af grundnotat samt revideret genoptryk af supplerende aktuelt notat af 19. februar 2001. Ændringer er markeret i margin.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 87 af 13. februar fremsendt forslag om forslag til Rådets forordning til ændring af forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød og forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1991 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder. Det samlede forslag er oversendt til Rådet den 16. februar 2001.

Det samlede forslag er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslagene fremsættes som led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor Kommissionen ikke har redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Formål og indhold

I. Ændring af Rådets forordning nr. 1254/99

Det europæiske marked for oksekød er voldsomt berørt af forbrugernes svigtende tillid til oksekød på grund af mange nye tilfælde af BSE (Bovin spongiform encephalopati). Det har medført nedgang i forbruget og i eksporten, da mange tredjelandsmarkeder har lukket for indførsel fra EU. Siden midten af oktober 2000 har der været prisfald på ca. 20 % for ungtyrekød og 23 % for kokød. Faldet i forbruget er på EU-plan af Kommissionen anslået til 27 %. Det dækker over store variationer idet forbruget er faldet 50 % i Tyskland og over 40 % i Spanien og Italien. Derimod er forbruget uændret i Danmark og Holland og der har endda været en svag stigning i Sverige, Finland og Storbritannien. Kommissionen frygter, at en forbrugsnedgang på 10 % vil medføre lagre på 1,7 millioner tons i 2003 og ved en forbrugsnedgang på 12 % kan interventionslagrene blive helt op til 3 millioner tons. Den samlede lagerkapacitet under interventionsordningen skønnes at være på ca. 1 million tons.

Rådsmødet (landbrug) den 29. januar 2001 konkluderede, at Kommissionen inden næste samling i Rådet skulle forelægge en pakke af foranstaltninger, der tager sigte på at løse balanceproblemerne på EU-markedet for oksekød på såvel kort og langt sigt.

Kommissionen fremlagde pakken af foranstaltninger på rådsmødet (landbrug) den 26. februar 2001.

Kommissionen foreslår følgende foranstaltninger:

1. En nedsættelse af antallet af særlige præmier (handyrpræmier) for at nedsætte incitamentet til at producere. Loftet på 90 dyr per bedrift og aldersklasser for at få præmie gøres obligatorisk for alle. Der foreslås indført individuelle lofter på baggrund af foregående års produktion for at gøre forvaltningen af kvoter mere præcis.

2. For at begrænse produktionen sættes der krav om mindst 20 % og højst 40 % kvier i besætningen for at kunne modtage ammekopræmie. Samtidig afskaffes muligheden for i årene 2002 til 2004 at genuddele præmierettigheder fra den nationale reserve.
3. Kravet til belægningsgrad ved ansøgning om handyrpræmie og ammekopræmie skærpes fra 2 storkreaturer per ha til 1,8 storkreatur per ha for at tilskynde til ekstensificering af produktionen.
4. Interventionsloftet på 350.000 tons fastsat i Rådsforordning nr. 1254/2000 ophæves for 2001 og 2002 for at undgå, at der sker intervention uden mængdemæssig begrænsning, når interventionsprisen falder til under 60 % af interventionsprisen i et medlemsland. Der er nemlig stor risiko for, at opkøb til intervention risikerer at overskride loftet på 350.000 tons.
5. Udover ovennævnte forslag, der alle vedrører ændring af Rådsforordning nr. 1254/99, forventes Kommissionen endvidere i forbindelse med forvaltningskomitéen for Oksekød at foreslå, at den eksisterende destruktionsordning for dyr over 30 måneder erstattes af en "særlig opkøbsordning" for slagtekroppe, når BSE test af alt kvæg over 30 måneder er mulig eller obligatorisk. Medlemslandene skal selv kunne beslutte, om de vil oplagre kødet fra disse dyr med henblik på senere afsætning på markedet, eller om kødet skal destrueres før eller efter oplagring. Der forventes at gælde de samme finansielle bestemmelser som for den eksisterende destruktionsordning, (dog således, at Kommissionen også forventes at dække 70% af udgifterne til slagting).

Ad 1-3 Ændring af præmieordningerne:

a. Handyrpræmien

: Der indføres fra 1.1 2002 et individuelt loft per producent for handyrpræmier. Loftet fastsættes af medlemslandene ud fra hvor mange dyr den pågældende producent har opnået præmie til i de foregående år. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift for højst 90 dyr i hver af de aldersgrupper, der gælder for tyre og stude for at opnå præmie. Der etableres en national reserve på mindst 1 % og højst 3 % af de præmieberettigede dyr. Producenter, der overfører deres præmierettigheder skal "tolde" op til 15 % til den nationale reserve efter samme regler, der nu gælder for overførsel af ammekopræmier. Samtidig fastsættes ved forvaltningskomitéprocedure inden den 1.1. 2002 nye nationale lofter, der næsten svarer til den faktiske udnyttelse af præmierne. Loftene begrænses til antallet af udbetalte præmier til det højeste af årene 1997-2000, hvortil lægges 3%. Hvis der imidlertid bliver behov derfor, reduceres disse tal proportionelt, så summen af de nationale lofter ikke overstiger henholdsvis 8.453.814 præmier for tyre og stude, når de er 9 måneder og 2.402.647 præmier til stude, når de har nået en alder på 21 måneder. For Danmarks vedkommende nedsættes loftet fra til 277.110 stk. til ca. 200.000 stk. Frankrig og Irland bliver næppe ramt, mens der kan forventes store nedsættelser for andre lande. Genindførelse af 90-dyrs loftet for alle producenter kan få alvorlige økonomiske konsekvenser for producenter, der har indrettet produktionen efter, at der ikke er noget 90-dyrs loft.

a. Ammekopræmier

: Der indføres et krav om, at der skal være mindst 20 % og højst 40 % kvier i en ammekobesætning, for at opnå præmie. Formålet er antageligt at erstatte tungere dyr med lettere og dermed fjerne en større del af produktionen af oksekød fra markedet. Samtidig kan der ikke i 2002-2004 uddeles rettigheder fra den nationale reserve.

a. Skærpelse af belægningsgraden

: For at kunne opnå handyrpræmier og ammekopræmier skal producenten råde over et foderareal på 2 storkreaturer per ha per år. Det skærpes nu til 1,8 storkreaturer per ha per år. En sådan stramning vil især have konsekvenser for lande med intensiv drift.

Ad 4. Intervention:

Ifølge de nugældende regler, kan der åbnes for intervention af ungtyre og stude, hvis markedsprisen i 2 på hinanden følgende uger er under 84 % af interventionsprisen, og hvis prisen i et medlemsland i samme periode er under 80 % af interventionsprisen. Dog kan mængden maksimalt andrage 350.000 tons om året. Endvidere kan Kommissionen skønne, om bud skal imødekommes eller ej. Bud, der accepteres, kan desuden begrænses mængdemæssigt. Denne form for intervention anvendes af en lang række lande, heriblandt Danmark.

Hvis markedsprisen på ungtyre i EU i 2 på hinanden følgende uger falder til under 78 % af interventionsprisen i EU og den i samme periode falder til under 60 % af interventionsprisen i medlemsstaten gælder loftet på 350.00 tons ikke. Desuden skal alle bud på et acceptabelt niveau i denne situation efterkommes. Denne "sikkerhedsnetintervention" anvendes p.t. i Tyskland og Holland.

Kommissionen foreslår nu, at det ovennævnte loft på 350.000 tons afskaffes for at kunne intervenere mere inden prisen er faldet til "sikkerhedsnetinterventionsniveauet". Begrundelsen skulle være at licitationsopkøb kan forhindre, at prisen falder så meget, at sikkerhedsnetintervention udløses. Forudsætningen er således, at almindelig intervention kan stoppe prisfaldene.

Ad. 5. Særlig opkøbsordning:

Den nuværende destruktionsordning blev indført af Kommissionen efter forelæggelse for Forvaltningskomiteen for oksekød den 12. december 2001 med hjemmel i artikel 38 i forordning 1254/1999. Den er offentliggjort som forordning 2777/2000 af 18. december 2000 om ekstraordinære foranstaltninger inden for oksekødssektoren.

Forordningen fastslår, at kød fra kvæg over 30 måneder, slagtet efter den 1. januar 2001 ikke må indgå i fødekæden, hvis dyret ikke har været testet negativt for BSE ved en test, godkendt i medfør af Kommissionens beslutning nr. 2000/764. EU yder et tilskud på op til 15 {{X80}} per test.

Dyr, der ikke er testet, skal opkøbes af medlemsstaten.

Medlemslande, der kan dokumentere, at der er tilstrækkelig kapacitet til at teste alle dyr over 30 måneder, kan efter den nuværende ordning efter ansøgning til Kommissionen blive fritaget for at tilbyde opkøb af dyr. Kommissionen udsteder en beslutning herom efter forelæggelse i Forvaltningskomiteen. En sådan undtagelse er meddelt Danmark og Holland.

Kommissionen kan dog efter forelæggelse for forvaltningskomiteen beslutte, at der skal ske opkøb af dyr, der er testet i lande med udbredt testning og/eller tilstrækkelig testkapacitet, hvis den markedsmæssige situation tilsiger det.

Opkøbsprisen for den nugældende ordning fastsættes på baggrund af markedspriserne udtrykt som slagtevægt per kilo for de pågældende kategorier (ko, stud, eller kvie). Det skal dog ske ud fra en basispris, beregnet ud fra markedspriserne i en referenceperiode, der omfatter ugerne 45, 46, 47 og 48 i år 2000. Medlemslandet skal dog fastsætte prisen ugentligt og tage hensyn til de aktuelle markedspriser og prishierarkiet mellem de forskellige klasser og kategorier af slagtekroppe. Lavere priser end basisprisen og priser, der er mere end 5 % højere end basisprisen, skal dog godkendes af Kommissionen.

Fællesskabet bidrager med 70 % af opkøbsprisen med udgangspunkt i basisprisen, udregnet på grundlag af medlemslandenes indberetninger om pris og vægt. Det vil i Danmark udgøre 363 EURO {{X80}} per levende ko eller tyr og 444 EURO {{X80}} per kvie. De resterende 30% skal dækkes af medlemsstaten.

Herudover skal medlemslandet betale øvrige omkostninger forbundet med ordningen, herunder bl.a. omkostninger til slagtning og destruktion.

De nuværende bestemmelser vedrørende destruktion skal anvendes fra den 1. januar 2001 og frem til senest den 30. juni 2001.

Kommissionen forventes nu i Forvaltningskomiteen for Oksekød, efter det seneste møde i Rådet den 26. februar i år at fremlægge et forslag om, at den eksisterende destruktionsordning erstattes af en "særlig opkøbsordning". Ordningen vil omfatte kroppe af dyr over 30 måneder, der er testet negative for BSE og kroppe af dyr, der tilhører kategorier, der ikke er berettiget til interventionsopkøb. Ordningen vil i første omgang omfatte medlemslande, der kan teste alle dyr over 30 måneder for BSE, herunder Danmark. De resterende lande vil falde ind under ordningen fra 1. juli 2001, hvor test bliver obligatorisk. UK omfattes ikke, så længe landet anvender den særlige OTM-ordning i landet for destruktion af dyr over 30 måneder. Finland og Sverige vil således tilsyneladende blive omfattet af den nye ordning fra 1. juli 2001.

Ordningen består i en opkøbsordning, der ligner den eksisterende interventionsordning. Der opkøbes dyr ved licitationer ca. 2 gange om måneden. Opkøb kan kun ske, når markedsprisen for en bestemt kvalitet køer i et land for den pågældende kategori kommer under en i forordningen fastsat udløsningspris. I modsætning til den gammelkendte interventionsordning er der ikke en udløsningspris for hele EU, men en udløsningspris for hvert land. Licitationsbud fra slagtehusene sendes til interventionsorganerne, der videresender dem til Kommissionen, der på møde i Forvaltningskomiteen for oksekød fremlægger forslag til, hvilke bud der kan accepteres.

Ved fastsættelse af udløsningsprisen for køer i hvert medlemsland tages hensyn til forholdet mellem priser for visse handyr og priser for visse køer for 1997- 1999. På grundlag heraf fastsættes en koefficient, som ganges med 75% af interventionsprisen for handyr. Med de nuværende priser betyder det, at Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Nederlandene, Østrig og Portugal er omfattet.

Ved fastsættelsen af opkøbsprisen pr. medlemsland lægges der en margin for slagteomkostninger til. Der lægges visse lofter over opkøbsprisen og den justeres for kvaliteten af de leverede kroppe i forhold til den referencekvalitet slagtekrop, der tages udgangspunkt i.

Kommissionen bidrager med 70% af opkøbsomkostningerne (inklusive slagtning). Medlemslandene betaler resten samt omkostningerne til oplagring eller destruktion. Medlemslandene beslutter, om kødet skal oplagres eller destrueres, med eller uden forudgående oplagring. Hvis kødet oplagres, kan medlemslandene vælge, hvorledes de opbevarer det pågældende kød, og om det skal udbenes, forarbejdes til konserveres m.m.

Kødet er medlemslandenes ejendom og de kan sælge det til kommercielt brug eller f.eks. til uddeling til dårligt stillede. Tidspunktet for salg af oplagret kød skal dog først godkendes af Kommissionen for at undgå, at markedet påvirkes negativt. Kød, der er oplagret, kan destrueres uden forudgående accept fra Kommissionen. Ordningen ophører med udgangen af 2001.

II. Ændring af Rådets forordning 1251/1999

Efter de gældende regler i RFO 1251/1999 (hektarstøtteordningen) skal en vis del af det areal, der søges støtte til efter ordningen, tages ud af produktion. De udtagne arealer skal enten braklægges eller anvendes til non-food produktion.

I lyset af BSE-krisen har Kommissionen fremlagt et forslag, som kan fremme mere miljøvenlige dyrkningsmetoder. Forslaget giver økologiske bedrifter en mulighed for (i stedet for at braklægge eller at dyrke non-food afgrøder på udtagne arealer) at dyrke bælgplanter på de arealer, som udtages efter hektarstøtteordningens regler, og derved opnå den støtte, som er fastsat for udtagne arealer.

Kommissionen begrundet forslaget med, at udbredelsen af dyrkning af bælgplanter udgør et vigtigt element i udviklingen af økologisk dyrkning af landbrugsafgrøder i lyset af dens naturlige måde at genoprette jordbundens frugtbarhed på.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet en udtalelse om forslagene.

Gældende dansk ret

Bekendtgørelse nr. 1140 af 20. december 1999 om præmier til husdyr.

Konsekvenser

Ændring af Rådets forordning nr. 1254/1999

Ændring af præmieordningerne kræver bekendtgørelsesændring.

Ændringer af præmieordningen vil få administrative konsekvenser i Direktoratet for FødevarerErhverv, idet ændringerne vil kræve øget personale, EDB-udvikling m.v. Udgiften andrager skønsvist ca. 2,4 mio. kr. til EDB-udvikling og ca. 1,6 mio. kr. i driftsudgifter årligt. Der forventes et erhvervsøkonomisk tab for producenterne på ca. 50 mio. kr. p.g.a. nedgang i udbetalte præmier. Fjernelse af loftet for interventio n ventes derimod at have en positiv effekt på markedsprisen for oksekød og dermed på producenternes indtjening. Der kan dog ikke umiddelbart siges noget om, hvor stor en effekt, der kan blive tale om, da der hersker stor usikkerhed om det forventede omfang af opkøb i Danmark.

Indførelse af den særlige opkøbsordning med virkning fra f.eks. 1.4. 2001 vil få væsentlige økonomiske konsekvenser. Der hersker dog på nuværende tidspunkt betydelig usikkerhed om, hvor mange tons slagtekroppe, der i givet fald vil blive omfattet af ordningen i lyset af BSE-krisen og mund- og klovsyge. Hvis man tager udgangspunkt i det, der svarer til Danmarks andel (2,16%) af den samlede oksekødsproduktion i EU samt udgangspunkt i , at den samlede mængde oksekød, det er nødvendigt at fjerne fra markedet under denne ordning ifølge Kommissionen er på 300.000 tons på årsbasis, vil ca. 4.860 tons i Danmark blive omfattet i perioden fra 1.4-31.12 2001. Imod dette omfang taler, at der har været en ret stabil afsætning af oksekød i Danmark på trods af BSE-krisen. Den nationale udgift for perioden 1.4.-31.12 2001 til opkøb, slagtning og destruktion af ca. 4.860 tons slagtekroppe samt omkostninger til administration af ordningen skønnes således at andrage ca. 28-33 mio. kr. Udgiften skønnes at være 44-49 mio. kr., hvis man i stedet vælger at oplagre det tilsvarende antal dyr i samme periode. Der ventes ingen indtægt ved salg, da kødet næppe kan sælges kommercielt. Det forventes, at forslaget endvidere har erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Ifølge Kommissionens oplysninger holdes udgifterne indenfor budgettet for 2001.

Forslaget har ingen statsfinansielle eller egentlige lovgivningsmæssige konsekvenser.

Der skal formentlig foretages visse tilpasninger af bekendtgørelse nr. 817 af 30. august 2000 om ydelse af støtte til producenter af visse markafgrøder, når gennemførelsesbestemmelserne er udarbejdet.

Høring

§ 2 udvalget (landbrug) blev hørt den 20. februar. Landsbrugsrådet ønskede en mere balanceret løsning og fandt, at der med disse forslag højst kunne opnås løsninger på kort sigt, men næppe på lang sigt. På kort sigt ville det være nødvendigt med en reduktion i produktionen. Forslaget om den særlige opkøbsordning forekom afbalanceret, mens de øvrige forslag, som gik i retning af ekstensivering var et problem for bl.a. Danmark, som har en ret intensiv produktion. Der var behov for, at disse forslag burde drejes i en mere markedsorienteret retning. Landbrugsrådet fandt tanken om en fremrykning af Agenda 2000 interessant og var villig til at se på det. Derimod advarede kraftigt mod en genindførelse af 90 dyrs loftet og systemet med individuelle præmierettigheder måtte også afvises bl.a. pga. bureaukrati. Med hensyn til en sænkning af handypræmierne fandt Landbrugsrådet, at dette ligeledes burde afvises, men det blev dog anset for knap så slemt som en genindførelse af 90 dyrs loftet og et system med individuelle præmierettigheder. For så vidt angår en sænkning af belægningsgraden fra 2 storkreaturer pr. ha til 1,8 storkreaturer pr. ha, fandt organisationen, at dette ville ramme dansk landbrug hårdt, og hvis dette forslag blev fastholdt, burde der gives præmier til 15 storkreaturer (handyr), idet man i modsat fald ville opmuntre til yderligere eksport af kalve. Hvis handypræmierne skal reduceres, skal det samme gælde for ammekopræmierne. Landbrugsrådet fandt, at en afkobling af støtten, eventuelt således, at den enkelte producent selv ville være ansvarlig for en mulig afsætning, ville være et radikalt ændringsforslag, men udtrykte sympati for ideen. Landbrugsrådet gik ud fra, at man sikrede sig, at der ikke blev vedtaget foranstaltninger, som går imod EU's regler om det indre marked, idet det blev understreget, at det er væsentligt, at medlemsstaterne behandles ensartet. Landbrugsrådet havde drøftet muligheden af en indførelse af en generel aldersgrænse, således at dyr over en vis alder ikke skulle modtage præmier, men forslaget var ikke nærmere undersøgt.

Kødbranchens Fællesråd bemærkede, at en genindførelse af f.eks. 90 dyrs loftet ville medføre større eksport af kalve, og at det ikke ville medføre færre dyr, men i stedet øge produktionen i EU.

§2-udvalget havde ikke specifikke bemærkninger til forslaget om ændring af Rådets forordning 1251/99.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat er fremsendt dags dato. Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 23. februar 2001, jf. supplerende aktuelt notat af 19. februar 2000.

• Forslag til Rådets forordning, om sjette tilpasning af den støtteordning for bomuld, der er indført ved Protokol nr. 4 til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse

og

forslag til Rådets forordning om støtte til bomuldsproduktion.

KOM (1999) 492 endelig.

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 6. april 2000. Ændringer er markeret i margin.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (1999) 492 af 13. december 1999 fremsendt forslag til Rådets forordning om sjette tilpasning af den støtteordning for bomuld, der er indført ved Protokol nr. 4 tilknyttet akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse og forslag til Rådets forordning om støtte til bomuldsproduktionen.

Forslagene er fremsat med hjemmel i Protokol 4 til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse med senere ændringer, særlig henholdsvis artikel 11 og artikel 6, stk. 1.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet. Ordningen må betragtes som et led i gennemførelsen af EU's fælles landbrugspolitik, idet landbrugskaracteren af denne produktion udtrykkeligt er blevet anerkendt i Protokol nr. 4 til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse.

Formål og indhold

Fællesskabsreglerne for bomuldsordningen er baseret på Protokol nr. 4 til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse. Protokol nr. 14 til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse har siden suppleret protokollen, og reglerne er senere tilpasset i rådsforordninger.

Formålet med forslaget er at forenkle den eksisterende komplekse lovgivning og at skærpe kontrolforanstaltningerne med bomuldsordningen. Kommissionen foreslår således i den første forordning, at bestemmelserne i protokol 4 reduceres til kun at omfatte det mest essentielle, mens alle andre lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende bomuld samles i en enkelt rådsforordning i form af Kommissionens andet forslag til forordning.

Efter de gældende regler er produktionsstøtten baseret på et system med nationale garantimængder, som garanterer en mindstepris for producenterne, og som udligner forskellen mellem målprisen og verdensmarkedsprisen gennem betaling af støtte til egreneringsvirksomhederne. I lyset af erfaringerne med dette system, finder Kommissionen, at de grundlæggende bestanddele af ordningen bør bevares. Samtidig foreslår Kommissionen, at der foretages visse ændringer, tilpasninger og præciseringer af systemet.

Kommissionen foreslår at bevare den gældende ordning, hvorved støtten ydes til egreneringsvirksomhederne for den mængde, de producerer. Det ønskes sikret, at støtten fuldt ud ydes til støttemodtagerne, og der fastsættes visse regler om betalinger og tilpasning af minimumsprisen.

Grækenland har udtrykt ønske om at kunne forhindre spredning af bomuldsproduktion til ikke-traditionelle produktionsområder, hvor vandressourcerne er en kilde til konflikt, idet bomuldsproduktion medfører et stort vandforbrug. Endvidere kan brugen af pesticider og gødning medføre miljømæssige problemer. Kommissionen foreslår på den baggrund, at der indarbejdes en bestemmelse om, at medlemsstaterne fastsætter passende miljømæssige foranstaltninger og begrænser arealerne eller zonerne, hvor bomuldsdyrkning kan opnå støtte, på basis af objektive miljømæssige kriterier. Medlemsstaterne skal sende Kommissionen en rapport før den 31. december 2003 om den miljømæssige situation i sektoren.

Efter de gældende regler nedsættes målprisen, støtten og minimumsprisen, hvis den samlede garantimængde for Spanien og Grækenland overskrides. Målprisen reduceres med halvdelen af den procentvise overskridelse af den nationale garantimængde. Kommissionen foreslår nu, at procentsatsen forhøjes til 60 pct. af hensyn til budgetdisciplinen.

I forslaget gives der også mulighed for at udvide perioden, inden for hvilken ansøgning om støtte kan ske.

Udtalelser

Europa-Parlamentet vedtog d. 15. februar 2001 en udtalelse, hvorved forslaget til en rådsforordning, som for sjette gang tilpasser systemet for støtte til bomuld, indført ved Protokol til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse blev godkendt.

Europa-Parlamentet vedtog samme dato en udtalelse, hvorved forslaget til en rådsforordning om produktionsstøtte til bomuld blev godkendt med en række nærmere angivne ændringer. Følgende ændringer, anført i den foreløbige udgave af Europa-Parlamentets beslutning om bomuld, kan særligt fremhæves:

Der foreslås en forhøjelse af de nationale garantimængder fra 782.000 tons i Kommissionens forslag for Grækenland til 1.200.000 tons for Grækenland og fra 249.000 tons i Kommissionens forslag for Spanien til 350.000 tons for Spanien.

Det foreslås, at målprisen alene reduceres med 50 pct. af den procentvise overskridelse af den nationale garantimængde (Kommissionen har foreslået en reduktion på 60 pct.).

Det foreslås, at målprisen fastsættes til 117 EUR pr. 100 kg ikke-egreneret bomuld (I Kommissionens forslag er målprisen foreslået fastsat til 106,30 EUR pr. 100 kg ikke-egreneret bomuld).

Der foreslås fastsat bestemmelser om producentorganisationer og driftsfonde, herunder at der ydes økonomisk fællesskabsstøtte til de producentorganisationer, der opretter en driftsfond.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Kommissionen anfører i forslaget, at de budgetmæssige udgifter under normale omstændigheder er begrænset til 770 mio. EUR (ca. 5.775 mio. DKK). Det anføres dog, at udgifterne kan blive noget højere, hvis priserne på verdensmarkedet udvikler sig i ugunstig retning.

Høring

§2-udvalget (landbrug) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 11. februar 2000.

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 10. december 1999 og den 14. april 2000, jf. aktuelt notat af den 3. december 1999 og 6. april 2000.

• EU{{PU2}}s hygiejneregler

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarerhygiejne

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nærmere bestemmelser for tilrettelæggelsen af den officielle kontrol af animalske produkter til konsum.

Forslag til Rådets forordning om dyresundhedsbestemmelser for produktion, afsætning og import af animalske produkter til konsum.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af direktiv 89/662/EØF og 91/67/EØF.

KOM (2000) 438 endelig

Genoptryk af aktuelt notat af 6. november 2000.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2000) 438 endelig af 14. juli 2000 fremsendt

- forslag om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarerhygiejne,
- forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer,
- forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nærmere bestemmelser for tilrettelæggelsen af den officielle kontrol af animalske produkter til konsum,
- forslag til Rådets forordning om dyresundhedsbestemmelser for produktion, afsætning og import af animalske produkter til konsum og
- forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af direktiv 89/662/EØF og 91/67/EØF.

Forslagene er oversendt til Rådet den 14. juli 2000.

Forslaget om fødevarerhygiejne er fremsat med hjemmel i TEF artikel 95 og artikel 152, stk. 4, litra b, og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Forslaget om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer er fremsat med hjemmel i TEF artikel 152, stk. 4, litra b, og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Forslaget om nærmere bestemmelser for tilrettelæggelsen af den officielle kontrol af animalske produkter til konsum er fremsat med hjemmel i TEF artikel 152, stk. 4, litra b, og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Forslaget om dyresundhedsbestemmelser for produktion, afsætning og import af animalske produkter til konsum er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslaget om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af direktiv 89/662/EØF og 91/67/EØF er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37, 95 og 152 stk. 4, litra b, og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører, at forslagene er udarbejdet som led i den handlingsplan, der fremgår af bilaget til Kommissionens Hvidbog om Fødevarer (handling 8 og 28).

Forslagene skal erstatte den eksisterende EU-lovgivning og er resultatet af en omarbejdning og sammenskrivning af EF-retsforordninger for fødevarerhygiejne, dyresundhed og kontrol. Omarbejdningen begrundes primært med behovet for at sikre et højt beskyttelsesniveau for alle discipliner.

Formål og indhold

Forslagene, der gennemgås nærmere nedenfor, har til formål at opfylde 3 målsætninger:

- Fødevarerisici skal håndteres fra "jord til bord".
- Virksomhedslederne bærer det fulde ansvar for, at de fødevarer, de producerer, er sikre. Gennemførelse af risikoanalyser og kontrolprincipper samt overholdelsen af hygiejnebestemmelser skal give den sikkerhed.
- Der skal sikres sporbarhed af alle fødevarer og fødevaringredienser.

Forslagene er et resultat af en omarbejdning og sammenskrivning af EF-retsforordninger for:

- fødevarerhygiejne som omhandlet i Rådets direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne og i en række rådsdirektiver om folkesundhed og om produktion og afsætning af animalske produkter,
- dyresundhedsaspekter ved afsætning af animalske produkter som omhandlet i en række rådsdirektiver, der delvis overlapper direktiverne om fødevarerhygiejne, og
- officiel kontrol af animalske produkter i ovennævnte produktspecifikke direktiver.

Disse direktiver (17 i alt) er blevet udarbejdet hen ad vejen siden 1964 i takt med det indre markeds behov under hensyntagen til et højt beskyttelsesniveau. Det store antal direktiver, sammenblandingen af forskellige discipliner (hygiejne, dyresundhed og officiel kontrol) og det forhold, at der i dag findes forskellige hygiejneordninger for animalske produkter og for andre fødevarer, har ført til en kompleks situation.

Kommissionen anfører, at situationen vil kunne forbedres, hvis retsforordningerne blev omarbejdet, og hvis fødevarerhygiejneaspekter blev adskilt fra spørgsmål vedrørende dyresundhed og officiel kontrol.

Forslaget om fødevarerhygiejne (generelle hygiejneforordning)

Det gældende direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne er baseret på en række principper:

- ønsket om at beskytte menneskers sundhed,
- anvendelse af risikoanalyse, risikovurdering og egenkontrol efter HACCP-principperne til identificering, kontrol og overvågning af de kritiske kontrolpunkter i fødevarerens virksomheder,

- vedtagelse af mikrobiologiske kriterier og temperaturkontrolforanstaltninger i overensstemmelse med videnskabeligt anerkendte principper,
- udvikling af kodekser for god hygiejnepraksis,
- de nationale myndigheders overvågning af fødevarerhygiejnen og
- virksomheders pligt til at sørge for, at der kun afsættes fødevarer, som ikke er sundhedsskadelige for mennesker.

Det kan til orientering oplyses, at HACCP (Hazard Analysis Critical Control Points) er et internationalt anerkendt system til at håndtere risici i fødevarerproduktion. Systemet foreskriver en række logiske stadier, som fødevarerproducenterne skal følge igennem hele produktionsforløbet for ved hjælp af risikoanalyse at finde frem til de kritiske punkter, hvor styring er nødvendig af hensyn til fødevarsikkerheden.

Principperne i direktiv 93/43/EØF er stadig aktuelle og gældende for fødevarerproduktion. Principperne er derfor inddraget i forslaget til generelle hygiejnebestemmelser. Samtidig udvides bestemmelsernes rækkevidde til også at gælde for animalske fødevarer.

Forslaget om fødevarerhygiejne indeholder desuden en række centrale punkter, som skal føre til opfyldelse af forordningens overordnede målsætninger:

- Hygiejnebestemmelserne skal anvendes i alle led i fødevarerkæden, lige fra primærproduktionen til leveringen til den endelige forbruger.
- HACCP-principperne skal anvendes i alle led i distributionskæden efter primærproduktionen og sikre identifikation og styring af risici i fødevarerproduktionen.
- Forslaget introducerer muligheden for at opstille fødevarsikkerhedsmål, som fødevarerindustrien skal forpligtes til at opfylde. Det giver virksomheden en vis fleksibilitet til at fastlægge egne procedurer for at opnå dette mål.
- Der fastsættes bestemmelser, som skal føre til bedre sporbarhed af fødevarer og fødevarer ingredienser. Der introduceres krav om, at alle fødevarer virksomheder skal registreres hos myndigheden. Alle fødevarer virksomheder tildeles et registreringsnummer, som skal følge varen til bestemmelsesstedet. Endvidere forpligtes virksomhedslederne til at have procedurer for tilbagetrækning af fødevarer fra markedet, hvis de udgør en fare for forbrugernes sundhed.
- Systemet med, at fødevarerbrancher kan udvikle retningslinier for god hygiejnepraksis (branchekoder), som det kendes fra det generelle hygiejnedirektiv, udvides til at gælde for alle sektorer og til også at omfatte retningslinier for anvendelsen af HACCP.
- Medlemsstaterne får mulighed for at anvende de generelle hygiejnebestemmelser fleksibelt for mindre virksomheder, der ligger i områder med særlige geografiske vanskeligheder og leverer til det lokale marked, og for virksomheder, som fremstiller traditionelle produkter. Medlemsstaterne skal som led i nærhedsprincippet sørge for en tilfredsstillende hygiejnestandard i disse virksomheder, således at fødevarsikkerheden ikke bringes i fare.
- Importvarer skal opfylde EU {{PU2}}'s hygiejnenormer eller tilsvarende normer.
- Eksportvarer skal mindst opfylde de samme normer, som dem der gælder efter EU {{PU2}}'s lovgivning, medmindre importlandet selv har fastsat andet.
- Forslaget indeholder en række hjemler til, at Kommissionen kan fastsætte nærmere bestemmelser efter forskriftskomiteéprocedure, jævnfør artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF om komitéprocedurer. Kommissionen kan
 - give dispensation fra bilag I (vedrørende primærproduktionen) og II (vedrørende almindelige hygiejnebestemmelser for alle fødevarer virksomheder), hvis dispensationerne ikke er til hinder for at nå forordningens mål,
 - vedtage foranstaltninger for at lette gennemførelsen af kravet om anvendelse af HACCP-systemet, især på små virksomheder,
 - vedtage mikrobiologiske kriterier og temperaturkriterier for fødevarer og foretage ændringer heraf,

- fastsætte mål og præstationsstandarder for at lette gennemførelsen af forordningen,
- fastsætte gennemførelsesbestemmelser for sporing af fødevarer eller fødevareingredienser,
- ophæve, tilpasse, supplere og ændre bilagene til forordningen, samt
- vedtage ændringer af henvisninger til internationale standarder, der findes i forordningen, fx Codex Alimentarius.

Opmærksomheden henledes på, at de generelle hygiejnebestemmelser giver mulighed for at fastsætte mikrobiologiske kriterier for fødevarer. Kriterierne vil ifølge forslaget blive fastsat i forskriftkomitéprocedure. Når bestemmelserne om fremstilling og salg i EU af fødevarer med patogener (fx Salmonella, Listeria, Campylobacter) er fastlagt, vil området være fuldt harmoniseret, hvilket ikke er tilfældet i dag.

Forslaget om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer

Siden 1964 er der vedtaget 14 direktiver om hygiejne inden for det animalske område. Disse særlige bestemmelser har medvirket til at opretholde et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, sikre fri omsætning inden for EU og gennemføre ensartede procedurer for import af animalske produkter fra tredjelande. Imidlertid er det erkendt, at direktiverne er unødigt komplicerede og indeholder gentagelser af tilsvarende eller identiske krav og dermed overlapp er hinanden, og i enkelte tilfælde endog er modstridende. Alle disse mangler har givet fortolknings- og gennemførelsesvanskeligheder.

I forslaget om særlige hygiejnebestemmelser for animalsk produktion er der sket en omarbejdning af de forskellige direktiver, og det er forsøgt at undgå gentagelser og overlapninger. Reglerne skal gælde ved siden af bestemmelserne i den generelle forordning om fødevarehygiejne.

Detailsalg

I detailledet skal hygiejnen sikres ved hjælp af de generelle hygiejnebestemmelser, der er indeholdt i forslaget om fødevarehygiejne. Fastlæggelse af definitionen på detailhandel har afgørende betydning for, om en virksomhed, der fremstiller animalske produkter, alene skal opfylde reglerne i det generelle hygiejneforslag, eller om den også skal opfylde kravene i forslaget om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer.

Virksomheder, der kategoriseres som detailvirksomheder, skal alene opfylde kravene i det generelle hygiejneforslag. De særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer har også tidligere været anset for at være for detaljerede til at kunne blive gennemført i detailledet.

Definitioner

Med forslaget udformes definitionerne på animalske produkter på en ensartet måde. Animalske produkter inddeles i uforarbejdede (rå) produkter, fx kød, rå mælk, æg fisk og bløddyr, og forarbejdede produkter, fx kødprodukter, ægprodukter og forarbejdet fisk.

For sammensatte produkter, dvs. produkter, der udover animalske produkter også indeholder vegetabiliske produkter, betyder forslaget, at hygiejnen skal sikres ved, at produkterne alene skal fremstilles i overensstemmelse med de generelle bestemmelser i det generelle forslag om fødevarehygiejne.

Autorisation af virksomheder

Systemet med, at virksomheder, der producerer og forarbejder animalske fødevarer, skal autoriseres af myndighederne, forinden de må afsætte deres produkter, videreføres. Dog er der undtagelse for mindre virksomheder, der kun distribuerer deres produkter på det lokale marked, idet der her kun er registreringskrav, svarende til det der gælder efter det generelle hygiejneforslag.

Sundhedsmærkning

Det foreslås indtil videre at opretholde kravet om, at animalske produkter forsynes med et sundhedsmærke. Sundhedsmærket er en officiel anerkendelse af, at produkterne er fremstillet og kontrolleret i overensstemmelse med de foreskrevne sundhedsbestemmelser.

Mikrobiologiske kriterier og oplagrings- og transporttemperaturer

Med forslaget videreføres de eksisterende mikrobiologiske kriterier og oplagrings- og transporttemperaturer. Det er dog samtidig blevet besluttet at forelægge kriterierne og temperaturerne for de relevante videnskabelige komitéer til vurdering. Kriterierne og temperaturerne vil efter høring af den relevante videnskabelige komité kunne ændres efter forskriftskomitéprocedure.

Mindre virksomheder

Forslaget giver mulighed for, at medlemsstaterne kan tilpasse visse bestemmelser for at tilgodese virksomheder, der ligger i områder med særligt vanskelige geografiske forhold, eller som har forsyningsvanskeligheder eller leverer til det lokale marked, under forudsætning af, at det er hygiejnisk forsvarligt.

Import

Forslaget indeholder en ensartet procedure for import af animalske produkter til konsum fra tredjelande.

Kvalitet og mærkning

Forslaget viderefører visse bestemmelser vedrørende kvalitet og mærkning, der egentlig ikke anses for at have direkte hygiejnemæssig betydning. Kommissionen anfører, at det skal undersøges, hvordan bestemmelserne kan indarbejdes i andre EU-bestemmelser.

Komitéprocedurer

Forslaget indeholder en række hjemler til, at Kommissionen kan fastsætte nærmere bestemmelser efter forskriftskomitéprocedure i henhold til artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF om komitéprocedurer. Kommissionen kan i forskriftskomitéprocedure:

- ophæve, ændre, tilpasse eller supplere bestemmelserne i bilagene for at tage hensyn til udarbejdelsen af kodekser for god praksis, virksomhedsledernes gennemførelse af fødevarerikkerhedsprogrammer, nye risikovurderinger og eventuel fastsættelse af fødevarerikkerhedsmål og præstationsstandarder,
- vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på en ensartet gennemførelse af bilagene,
- godkende stoffer, undtagen drikkevand, der bruges på produkter for at mindske sundhedsfaren,
- fastsætte betingelser for transport af hele kroppe, halve kroppe og visse andre engros-udskæringer af kød, når disse transporteres ved højere temperaturer end dem, der er anført i forordningen,
- ændre og ajourføre medlemsstaternes operationelle programmer med hensyn til Salmonella, som svarer til de tiltag, der er godkendt for Sverige og Finland,
- fastsætte betingelser for anvendelsen af mobile slagteenheder til andre arter af opdrættet vildt end rensdyr,
- fastsætte kriterier for klassificering af visse områder for høstning af levende toskallede bløddyr,
- godkende behandling af levende toskallede bløddyr, der stammer fra visse områder, og som ikke er blevet rensat eller genudlagt,
- fastlægge registreringsdokument til identifikation af partier af levende toskallede bløddyr under transport fra produktionsområdet eller genudlægningsområdet,
- fastlægge mikrobiologiske kriterier eller retningslinier for levende toskallede bløddyr,
- fastsætte grænseværdier og analysemetoder for marine biotoksiner, hvis der er behov for det, samt metoder til undersøgelse for virus og virologiske normer,
- fastlægge kriterier for friskhed af fiskerivarer,
- give en medlemsstat tilladelse til at anvende anden metode end den i forordningen foreskrevne til at beregne, om kimtalsnormerne er overholdt, hvis produktionsniveauet varierer meget efter årstiden,
- fastlægge certifikat for import til EF af råvarer til fremstilling af gelatine til konsum,
- opstille og ajourføre lister over tredjelande, hvorfra import af animalske produkter er tilladt,
- vedtage særlige betingelser for import af produkter til specifikke formål.

Forslaget vedrørende bestemmelser for tilrettelæggelsen af den officielle kontrol af animalske produkter til konsum

Forslaget indeholder bestemmelser om kontrol af animalske produkter, der skal supplere de almindelige kontrolbestemmelser for alle fødevarer. De gældende detaljerede procedurer for kontrol før og efter slagtning er meget tekniske. Nogle af dem har fungeret i over 30 år uden større ændringer. Selv om de har vist sig effektive til bekæmpelse

af visse sygdomme, finder de nu drøftelser sted for at revidere disse traditionelle kontrolprocedurer, så de bliver orienteret mod de risici, som er knyttet til moderne fødevareproduktionsmetoder. Drøftelserne drejer sig især om ved hjælp af moderne kontrolmetoder at forebygge fødevarebårne infektioner som dem, der forårsages af *Salmonella* sp., *E. coli*, *Listeria*, *Campylobacter* mv. og om at udvikle et risikobaseret system til at kontrollere andre risici.

Indtil resultatet af den videnskabelige vurdering foreligger, foreslår Kommissionen, at de gældende bestemmelser fortsat opretholdes i en særskilt forordning.

I henhold til forslaget artikel 4 skal Kommissionen efter forskriftskomiteéproceduren i artikel 5 i afgørelse nr. 1999/468/EF om komitéprocedurer ændre eller supplere bilagene til forordningen for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling, navnlig hvad angår de for kød gældende procedurer for undersøgelse før og efter slagtning. Kommissionen kan desuden vedtage gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for at sikre en ensartet anvendelse af reglerne.

Forslaget vedr. dyresundhedsbestemmelser for produktion, afsætning og import af animalske produkter til konsum

Dyresundhedsbestemmelserne skal forebygge spredning af dyresygdomme som fx svinepest og mund- og klovsyge via animalske produkter. Bestemmelserne er p.t. indeholdt i 7 af hygiejnedirektiverne inden for det animalske område.

Dyresundhedsbestemmelserne er ligesom hygiejnebestemmelserne omarbejdet, og samtidig er de adskilt fra hygiejnebestemmelserne i dette særskilte forslag.

Forslaget belyser de risici, som animalske produkter kan frembyde for dyr, og beskriver, hvordan disse risici kan elimineres. Der foreslås samme principper for offentlig kontrol, EU-kontrol og import fra tredjelande, som er foreslået på hygiejneområdet.

Forslaget om ophævelse af visse direktiver om levnedsmiddelhygiejne og sundhedsbetingelser for produktion og afsætning af visse animalske produkter til konsum og om ændring af direktiv 89/662/EØF og 91/67/EØF

Med forslaget ophæves de gældende 17 hygiejnedirektiver. Endvidere foretages der konsekvensrettelser i direktiv 89/662/EØF om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet og direktiv 91/67/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter.

Indtil der er fastsat temperaturkrav for oplagring og transport af animalske produkter og mikrobiologiske kriterier for sådanne produkter efter forskriftskomiteéprocedure i henhold til den generelle hygiejneforordning, finder de eksisterende krav fortsat anvendelse. Ligeledes vil de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget på grundlag af de eksisterende hygiejnedirektiver fortsat finde anvendelse, indtil der er vedtaget bestemmelser med samme virkning på grundlag af de nye forslag.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

Lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven)

Bek. nr. 626 af juli 1992 om ægprodukter

Bek. nr. 202 af 15. april 1993 om sundhedsmæssige betingelser for fiskeri, behandling, tilvirkning og omsætning af levende, to-skallede bløddyr

Bek. nr. 418 af 23 juni 1993 om produktion og transport af mælk

Bek. nr. 902 af 29. november 1993 om mælkeprodukter

Bek. nr. 1001 af 14. december 1993 om kød af vildt, opdrættet vildt og kaniner

Bek. nr. 464 af 27. maj 1994 om kontrol med levnedsmidler m.m. bestemt til transport

Bek. nr. 878 af 20 oktober 1994 om fersk fjerkrækød

Bek. nr. 351 af 2 maj 1996 om fersk kød m.v.

Bek. nr. 1000 af 17 november 1996 om levnedsmiddelhygiejne og egenkontrol m. v.

Bek. nr. 1022 af 3. december 1996 om virksomheder, der indvejer, tilvirker eller engrosopbevarer mælk, mælkeprodukter m.v. eller som tilvirker eller engrosopbevarer margarine m.v.

Bek. nr. 1072 af 10. december 1996 om oplagring m.v. i forbindelse med visse godkendelser meddelt under henvisning til levnedsmiddelovens § 34

Bek. nr. 155 af 19. februar 1997 om helbredskontrol m.v. på visse levnedsmiddelvirksomheder

Bek. nr. 806 af 22. oktober 1997 om omsætning, tilvirkning m. v. af fisk og fiskevarer i land

Bek. nr. 155 af 27 februar 1998 om behandling og opbevaring m. v. af fisk og fiskevarer om bord i fartøjer

Bek. nr. 147 af 2. marts 1998 om indretning og drift af virksomheder med opdræt af hønniker til konsumægproduktion

Bek. nr. 244 af 22. april 1999 om fjerkrækontrol

Bek. nr. 595 af 16. juli 2000 om hønseæg til konsum

Bek. nr. 881 af 6. december 1999 om hakket kød og tilberedt kød

Bek. nr. 980 af 13. december 1999 om veterinærkontrol ved indførsel af animalske fødevarer

Bek. nr. 991 af 14. december 1999 om autorisation m.v. ved behandling og salg af fødevarer m.v. samt kontrolmærkning af animalske fødevarer

Bek. nr. 992 af 14. december 1999 om egenkontrol i fødevarevirksomheder m.v.

Bek. nr. 1006 af 15. december 1999 om uddannelse i fødevarehygiejne

Bek. nr. 1033 af 16. december 1999 om opdræt af fisk og hygiejneforhold ved strygning af rogn til konsum

Bek. nr. 656 af 3. juli 2000 om kødprodukter m.v.

Konsekvenser

Vedtages forslagene som forordninger, vil det medføre, at en række danske bekendtgørelser skal ophæves eller ændres. En vedtagelse af forslagene vil ikke kræve lovændring.

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke have statsfinansielle konsekvenser, da der i langt overvejende grad er tale om en sammenskrivning og forenkling af eksisterende forskrifter. Indførelse af egenkontrollsystemer i primærproduktionen kan medføre mindre samfundsøkonomiske konsekvenser, idet landmanden som noget nyt løbende skal kontrollere kritiske punkter i sin egen produktion. Det er endnu uvist om indførelse af egenkontrol i primær produktionen vil kræve øget offentlig ressourceanvendelse. En vurdering af dette spørgsmål samt en vurdering af eventuelle rationaliseringsgevinster ved gennemførelse af egenkontrol afventer afslutning af Fødevareministeriets planlagte undersøgelse af egenkontrol i fødevarevirksomheder (forarbejdning, en gros og detail). Undersøgelsen gennemføres som opfølgning på Økonomistyrelsens rapport af 28. august 2000 om Fødevareinspektariatets bevillingsbehov. Man vil herefter have grundlag for nuanceret at vurdere konsekvenserne ved indførelse af egenkontrol i primærproduktionen.

Forslaget er i væsentlig grad en sammenskrivning og omarbejdning af eksisterende bestemmelser. Forslaget vil derfor ikke i sig selv ændre beskyttelsesniveauet. Det forventes, at Kommissionen i forskriftskomiteéprocedure vil fremlægge forslag til ændring af flere detaljerede bestemmelser i forslagens bilag. De enkelte forslag til ændringer vil kunne påvirke beskyttelsesniveauet. En vurdering af konsekvenserne af disse ændringer må afventes Kommissionens fremlæggelse af forslag.

Hvad angår forslaget om, at medlemsstaterne kan anvende de generelle hygiejnebestemmelser fleksibelt for mindre traditionelle virksomheders lokale afsætning i områder med særlige geografiske vanskeligheder må en vurdering

konsekvenserne for beskyttelsesniveauet afværgende en præcisering af kriterierne for den foreslåede fleksible anvendelse af hygiejnebestemmelserne.

Høring

Forslaget har været sendt i høring i en bred kreds af organisationer og myndigheder med høringsfrist den 6. september 2000.

Forslaget har endvidere været sendt i høring i det Rådgivende Fødevarerudvalg og §2-udvalget (landbrug) med høringsfrist den 29. august 2000.

Der er fra det Rådgivende Fødevarerudvalg foreløbig indkommet følgende høringssvar:

Økonomaforeningen kan tilslutte sig en sammenskrivning af reglerne. Økonomaforeningen håber, at de danske regler om autorisation, godkendelse og registrering af fødevarer ikke svækkes ved sammenskrivningen. Økonomaforeningen anbefaler, at der i størst muligt omfang anvendes direktiver i modsætning til forordning. Økonomaforeningen kan tilslutte sig, at der indføres samme hygiejnekrav til fødevarer, som fremstilles med henblik på udførsel til tredjelande, som er gældende for fremstilling af fødevarer til EU. Økonomaforeningen støtter, at alle virksomheder tildeles et autorisationsnummer, der gør det muligt at spore fødevarer tilbage til producenten. Økonomaforeningen finder, at hygiejnebestemmelserne bør gælde for alle virksomheder og gør især opmærksom på, at små offentlige institutioner også bliver omfattet af bestemmelserne.

Specialarbejderforbundet i Danmark, SID og Nærings- og Nydelsesmiddelbundet, NNF understreger, at fastsættelse af regler for hygiejne i fødevarer kan have væsentlig indflydelse på arbejdsmiljøet for fødevarerarbejdere. Arbejdstagere og repræsentanter for arbejdstagere på nationalt som på europæisk niveau bør derfor inddrages i udviklingen af de endelige regler. SID og NNF ser positivt på den større anvendelse af HACCP (hazard analysis of critical control points), som forslaget lægger op til. Det er dog en forudsætning, at der ved anvendelsen lægges vægt på uddannelse af alle i produktionsprocessen. SID og NNF kan støtte, at produktion til udførsel til tredjelande underlægges samme hygiejnekrav som produktion til salg i EU. SID og NNF kan støtte, at alle virksomheder tildeles et autorisationsnummer. SID og NNF finder, at hygiejnebestemmelserne bør gælde for alle virksomheder og anser specielt, at lempeligere krav til virksomheder, der alene afsætter til det lokale marked vil føre til lavere fødevarer sikkerhed og desuden virke konkurrenceforvridende. SID og NNF finder, at der bør foretages en samlet gennemgang af sammenhængen mellem hygiejne og arbejdsmiljø i fødevarer virksomheder. SID og NNF finder desuden, at alle forslag på hygiejneområdet bør ledsages af en offentlig tilgængelig vurdering af de arbejdsmiljømæssige konsekvenser.

Mejeriforeningen finder, at direktiver i modsætning til forordning vil være mere gennemskuelige for virksomhederne. Mejeriforeningen finder principielt ikke, at EU skal stille krav til produkter, der eksporteres til 3. lande. Det bør være importlandets lovgivning, som skal følges. Mejeriforeningen støtter imidlertid, at der for hygiejne og sundhed opstilles grundregler. Mejeriforeningen gør opmærksom på, at indførelse af sundhedsmærke vil indebære en ikke ubetydelig omkostning for erhvervet. Mejeriforeningen finder, at oplægget til fleksibilitet med traditionelle produktionsmetoder er svagt formuleret, og Mejeriforeningen opfordrer til at begrebet "traditionel" defineres nærmere. Til forslaget om særlige vilkår for små virksomheder finder Mejeriforeningen, at det må være en absolut forudsætning, at der opnås en fødevarer sikkerhed svarende til den, der opnås ved at følge forordningens øvrige bestemmelser. Mejeriforeningen finder, at eventuelle lempelser begrænses til, at så forbrugere som muligt vil blive berørt, såfremt skaden alligevel skulle ske. Detailsalg bør således alene ske fra egen forretning i direkte tilknytning til virksomheden til et velafgrænset lille geografisk område. Produktionen bør være størrelsesmæssigt begrænset. Hvad angår HACCP, finder Mejeriforeningen, at det er en forudsætning for et effektivt system, at den offentlige kontrol er fortløbig med HACCP-grundtanken, og at den offentlige kontrol i højere grad end i dag er en auditing af virksomhedens egenkontrol.

Danske Slagterier ser frem til en mere effektiv og målrettet lovgivning. Danske Slagterier finder, at forslagene kunne være mere ambitiøse. Danske Slagterier ser et stort behov for en modernisering af regelsættet med inddragelse af HACCP-princippet og internationalt anerkendte risikoanalyser. Danske Slagterier støtter, at mål for fødevarer sikkerhed afløser detaljerede bestemmelser. Danske Slagterier finder, at forslaget om lempelse i kravene til visse mindre virksomheder kan være konkurrenceforvridende. Danske Slagterier finder det væsentligt, at alle fødevarer inden for samme fødevarer gruppe lever op til samme hygiejnestandard uanset typen af virksomhed. Danske Slagterier finder, at bestemmelserne om kvalitet og mærkning bør overføres til andre direktivet. Danske Slagterier finder, at regelsættet bør vedtages som forordninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget den 11. september 2000.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) og den 17. november 2000 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug) den 17.-18. juli 2000 og den 20.{{SPA}} 21. november 2000, jf. aktuelt notat af 6. juli 2000 samt af den 6. november 2000.

Sagen har desuden været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 22. september 2000 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (indre marked) den 28. september 2000, jf. aktuelt notat af 11. september 2000.

5. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om velfærd for svin i intensive opdrætssystemer, navnlig velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

KOM (2001) 20 endelig

Forslag til Kommissionens direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

KOM dok. foreligger ikke.

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har den 16. januar 2001 fremlagt en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om intensivt opdrættede svins velfærd og navnlig velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok. Meddelelsen er ledsaget af et forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF.

Kommissionen har endvidere fremlagt et udkast til Kommissionens direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

Meddelelsen er udarbejdet i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

Forslaget til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF er fremlagt med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget til Kommissionens forordning er fremlagt med hjemmel i artikel 5 i Rådets direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin og kan vedtages efter forskriftskomiteéprocedure variant b. Såfremt der ikke er kvalificeret flertal i komitéen, kan Rådet således forkaste forslaget med simpelt flertal.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort nærmere for nærheds- og proportionalitetsprincippet i direktivforslagene.

Formål og indhold

Efter direktivets art. 6 skal Kommissionen senest den 1. oktober 1997 forelægge Rådet en rapport udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om det eller de intensive opdrætssystemer, der ud fra et patologisk, zooteknisk, fysiologisk og adfærdsmæssigt synspunkt opfylder kravene til svins velfærd, samt om de forskellige systemers samfundsøkonomiske følgevirkninger. Rapporten skal navnlig omhandle velfærd for søer opdrættet i forskellige grader af indelukning og i flok, og den skal være ledsaget af relevante forslag fra Kommissionen.

Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel blev derfor anmodet om at undersøge velfærden for svin opdrættet i intensive produktionssystemer.

Komiteén afgav udtalelse den 30. september 1997. Udtalelsens konklusioner peger på, at det er nødvendigt, at Kommissionen træffer foranstaltninger til yderligere forbedring af svins velfærd.

På baggrund af disse konklusioner har Kommissionen besluttet at fremlægge to forslag til ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF.

Det ene forslag {{SPA}} forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin {{SPA}} beskrives i notatets pkt. 4.1.

Det andet forslag {{SPA}} forslaget til Kommissionens direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin {{SPA}} beskrives i notatets pkt. 4.2.

A. Forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF har til formål at få indført dyrevelfærdsmæssige forbedringer i det intensive svineopdræt.

Formålet med forslaget er at forbedre de tekniske elementer, der allerede indgår i lovgivningen.

Direktivforslaget indeholder ændring af følgende punkter:

Mindstekrav for, hvor stor en del af gulvarealerne, der skal være fast

Artikel 3, nr. 2 foreslås ændret, så der fastsættes mindstekrav for, hvor stor en del af gulvarealerne, der skal være fast. Det foreslås derimod ikke, at selve arealkravet for fravænnede grise og avls-/fedesvin, som fastsat i det nuværende direktivs artikel 3, nr. 1, ændres.

Det foreslås, at der for *fravænnede grise og avls-/fedesvin* stilles krav om, at mindst 1/3 af minimumsarealet for hvert dyr skal være et sammenhængende areal med fast gulv. Heraf må højst 10 procent anvendes til dræning. Endvidere fastsættes krav til bjælkebredden i betonspaltegulve således, at bjælkebredden ikke må være under 75 mm og spalteåbningsbredden ikke over 25 mm.

Der foreslås desuden indført bestemmelser for størrelsen af det faste gulv til *goldsøer, drægtige søer og gylte*. Disse er ikke omfattet af den eksisterende artikel 3, nr. 1. Af forslaget fremgår det, at det sammenhængende areal med fast gulv skal være mindst 1,3 m² pr. goldso og drægtig so. For gylte skal det sammenhængende areal med fast gulv være mindst 0,95 m² pr. gylt. Tilsvarende må højst 10 procent heraf anvendes til dræning. Der er ligeledes foreslået krav til bjælkebredden i betonspaltegulve, som ikke må være under 80 mm, ligesom spalteåbningsbredden ikke må være over 30 mm.

Forbud mod anvendelse af bindsler til søer og gylte

I artikel 3, nr. 3 præciseres det, at der indføres et forbud for alle staldbygninger fra den 1. januar 2006 mod at anvende bindsler til søer og gylte. Baggrunden for denne præcisering er, at det eksisterende direktivs artikel 3, nr. 2, er uklart formuleret. Men også efter det eksisterende direktiv var det hensigten at indføre et forbud fra den 1. januar 2006 mod anvendelse af bindsler til søer og gylte.

Gruppeopstaldning af søer og gylte

Det foreslås i artikel 3, nr. 4, at søer og gylte ikke må holdes i individuelle stier i perioden fra 4 uger efter løbning til 7 dage før det forventede faretidspunkt. Undtagelsesvis kan for eksempel aggressive svin dog opstaldes midlertidigt i individuelle stier. Til goldsøer og drægtige søer må der ikke anvendes individuelle stier, medmindre de let kan vende sig i dem.

Øvrige velfærdsmæssige krav

Som artikel 3, nr. 5 foreslås regulering af :

- Staldfaciliteterne til goldsøer og drægtige søer.
- Længden af en stis korteste side, hvor søer holdes i flok.
- Jord eller andet rodemateriale til alle søer. Rodematerialet skal opfylde kravene i bilaget.

- Fodringsystemer, hvor søer holdes i flok.
- Foder til alle søer, som har både højt fiberindhold og højt energiindhold.

Kommissionen foreslår i artikel 3, nr. 6, at bestemmelserne i artikel 3, nr. 2 og nr. 4 - det vil sige bestemmelserne om størrelsen af det faste gulv og bjælkebredden samt om gruppeopstaldning af søer og gylte - skal gælde fra den 1. januar 2002 for alle nyopførte og genopførte bedrifter, samt for bedrifter, som tages i brug for første gang efter denne dato. Fra den 1. januar 2012 gælder alle velfærdsmæssige krav for alle bedrifter.

For bedrifter med under ti goldsøer og drægtige søer gælder dog kun kravet om foder med både højt fiberindhold og højt energiindhold.

Krav om uddannelse af personale med fokus på velfærdsaspekter

Kommissionen foreslår, at der som ny artikel 5a indføres en bestemmelse, hvorefter enhver, der passer dyrene, skal have modtaget instrukser og vejledning om bestemmelserne i artikel 1, 2 og 3 samt i bilaget til direktivet. Medlemsstaterne skal sørge for, at der er adgang til uddannelseskurser, som specielt skal fokusere på velfærdsaspekter.

Udarbejdelse af ny rapport inden den 1. januar 2008

Kommissionen foreslår, at artikel 6 ændres, så Kommissionen inden 1. januar 2008 forelægger en rapport udarbejdet på grundlag af en udtalelse fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel. Dette er begrundet i, at Kommissionen finder, at der er behov for yderligere forskning inden for nogle områder, hvor produktionsmetodens virkninger for svins velfærd endnu ikke er undersøgt fuldt ud.

Denne rapport skal især belyse :

- Belægningsgradens virkninger for svins velfærd
- Udvikling i opstaldningssystemer, hvor drægtige søer holdes i flok
- Arealkrav for individuelt opstaldede voksne avlsorner
- Udvikling i løsstaldssystemer for søer i løbeafdeling samt for diegivende søer, som opfylder søernes behov uden risiko for pattegrisenes overlevelse
- Udvikling af metoder, som vil mindske behov for operativ kastration
- Forbrugernes holdning og adfærd overfor svinekød, hvis svins velfærd ikke forbedres

Ændring af forskriftsproceduren

Kommissionen foreslår artikel 10 ændret, så proceduren for ændringer af bilaget til direktivet sker i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF.

A. Udkast til Kommissionens direktiv om ændring af direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin

Justitsministeriet modtog udkastet på et møde i Den Stående Veterinærkomité den 6. februar 2001.

Udkast til Kommissionens direktiv ledsages af en meddelelse fra Kommissionen om visse aspekter af intensivt opdrættede svins velfærd. Meddelelsen bygger på udtalelser og konklusioner fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel.

I Kommissionens udkast til ændring af bilaget foreslås, at der i kapitel I fastsættes almindelige bestemmelser, som skal gælde ud over de relevante bestemmelser i bilaget til Rådets direktiv 98/58/EF om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

En stor del af bestemmelserne i kapitel I er uændrede i forhold til bilaget i det eksisterende direktiv.

Som ny bestemmelse foreslår Kommissionen, at et støjniveau over 85 dBA, samt konstant eller pludselig støj bør undgås (nr. 1).

Herudover foretages følgende ændringer :

- Mere specifikke krav til belysningsstyrken (nr. 2).
- Adgang til et lejeareal, der er adskilt fra de andre funktionsarealer, f.eks.

gødeareal (nr. 2)

- Krav om rodemateriale ved opdræt af svin i flok (nr. 3)
- Indførelse af generelt forbud mod operative indgreb med følgende undtagelser: kastrering, haleklipping og slibning af tænder kan ske inden 7 dage efter fødslen uden bedøvelse. Efter syvendedagen kan kun en dyrlæge foretage kastration og haleklipping. Dette skal ske under anvendelse af bedøvelse (nr. 8).
- Forbud mod næseringning medmindre der er tale om udendørs hold af svin og det er i overensstemmelse med national lovgivning (nr. 8).

I bilagets kapitel II foreslås indført bestemmelser for forskellige kategorier af svin, dvs. orner, søer og gylte, pattegrise samt fravænnede grise og avls-/fedesvin.

For *orner* foreslår Kommissionen en fastsættelse af arealkravet (mindst 10 m²) til stier, der anvendes til naturlig bedækning.

Kommissionen foreslår ikke nye bestemmelser for *søer og gylte*, bortset fra at der skal træffes foranstaltninger til at minimere aggression, når de holdes i flok.

Vedrørende *pattegrise* foreslår Kommissionen, at der indføres et krav til bjælkebredden på mindst 15 mm og en spalteåbning på højst 22 mm. Desuden foreslås indført krav for, hvor stor en del af det samlede gulvareal, der skal være fast, dækket med gumdimatte eller bestrøet med halm eller lignende. Endvidere foreslås det, at fravænningsalderen ændres således, at en patteg ris ikke må fravænnedes før mindst 28 dage efter fødslen.

For *fravænnede grise og avls-/fedesvin* foreslås nye bestemmelser om hold af svin i flok.

Da forslaget blev fremlagt på mødet i Den Stående Veterinærkomité, blev det ikke drøftet nærmere, men medlemsstaterne havde mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Som følge af medlemsstaternes bemærkninger blev det konkluderet, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, som skal behandle forslaget. Endvidere blev det besluttet, at forslaget til ændring af bilaget, skal følges parallelt med forslaget til ændring af Rådets direktiv.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse om forslaget foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret

De danske regler om svin er fastsat i to love :

- lov nr. 404 af 26. juni 1998 om indendørs hold af drægtige søer og gylte og
- lov nr. 104 af 14. februar 2000 om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin.

Desuden er der fastsat regler i bekendtgørelse om beskyttelse af svin, som gennemførte direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin.

Justitsministeren fremsatte den 26. oktober 2000 lovforslag (L 61) om udendørs hold af svin.

De to ovenfor nævnte love samt lovforslaget bygger på udtalelser fra Arbejdsgruppen om hold af svin.

Konsekvenser

På trods af at Danmark er en af de største eksportører af svineprodukter, må direktivforslaget forventes at få forholdsvis begrænsede samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Årsagen hertil er, at Danmark gennem national lovgivning har gennemført regler for indendørs hold af svin, der går videre end det eksisterende direktiv, og som stort set lever op til kravene i direktivforslaget og forslag til bilaget.

Det bemærkes, at de nødvendige ændringer af den danske lovgivning vil kunne ske ved bekendtgørelse, da justitsministeren både i de to ovenfor nævnte love om svin og i dyreværnsloven har hjemmel til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil der umiddelbart blive tale om ændringer i de nuværende danske regler, således at der indføres krav til bjælkebredden i betonspaltegulve.

Der vil ligeledes skulle indføres bestemmelser om, at goldsøer og drægtige søer i individuelle stier skal kunne vende sig, ligesom der vil kunne blive tale om ændringer i arealkravene til goldsøer. Desuden vil der blive tale om en mindre ændring for så vidt angår fiberindholdet i foderet og mere specifikke krav om uddannelse af personale.

Hvis Kommissionens udkast til ændring af bilaget vedtages, vil der blive tale om ændring af danske regler som beskrevet i notatets punkt 4.2., blandt andet vedrørende fravænningsalderen for pattegrise.

Beskyttelsesniveauet

Forslaget forventes at øge niveauet for dyrevelfærd i EU.

Høring

Direktivforslaget blev sendt i høring den 31. januar 2001 hos medlemmerne af Den Nationale Komité vedrørende landbrugsdyr samt i andre interesseorganisationer. Justitsministeriet har endnu ikke modtaget bemærkninger fra alle de hørte myndigheder og interesseorganisationer.

Direktivforslaget blev i øvrigt drøftet på et møde i Den Nationale Komité den 6. februar 2001.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.